

Dosar nr. 3r-275/2022

2-22058323-01-3r-08082022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

DECIZIE

17 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Marcel Smochin,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva încheierii din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea în contencios administrativ depusă de Marcel Smochin a fost declarată inadmisibilă,

c o n s t a ț ă:

La 26 aprilie 2022 Marcel Smochin a depus acțiune împotriva Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii prin care a solicitat anularea deciziei Plenului Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii nr. 8/1 din 21 ianuarie 2022, prin care s-a restituit fără examinare contestația depusă de cet. Marcel Smochin împotriva Hotărârii nr. 216/11 din 29 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, emise în privința acțiunilor judecătorilor Maria Guzun, Ala Malîi și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2022, i s-a stabilit reclamantului Smochin Marcel un termen de 15 (cincisprezece) zile calendaristice de la data notificării prezentei încheieri, pentru înlăturarea neajunsurilor stabilite și anume ajustarea pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată, prin concretizarea acestora, ținând cont de prevederile art. 206 alin. (1) Cod administrativ, indicarea în acțiune a circumstanțelor de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția, indicarea circumstanțelor care confirmă încălcarea unui drept propriu în sensul art.189 alin.(1) și art.17 Cod administrativ, cât și să identifice pârâtul corespunzător ținând cont de art.191 Cod administrativ.

Încheierea a fost recepționată de reclamant la 27 mai 2022, potrivit avizului de recepție. La 10 iunie 2022 Marcel Smochin a depus o cerere de înlăturare a neajunsurilor.

Prin încheierea din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău acțiunea în contencios administrativ depusă de Marcel Smochin împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea

actelor administrative a fost declarată inadmisibilă (f.d.87-92).

Invocând netemeinicia și ilegalitatea încheierii enunțate, la 04 august 2022, Marcel Smochin a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău cu adoptarea unei noi hotărâri prin care cauză să fie restituită spre rejudecare în fond (96-98).

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, deoarece instanța de fond eronat a interpretat și aplicat legea, fiind evident că concluziile expuse în partea motivată a încheierii sunt în contradicție în esență, atât propriilor constatări, cât și cadrului legal.

A susținut că instanța de fond greșit a apreciat competența organelor părții opuse și propria competență, ceea ce în consecință a condus la o soluție, care evident ar trebui să înlăture inadmisibilitatea declarată a acțiunii.

A considerat că accesul la instanța de contencios administrativ nu poate fi limitat prin trimiterea la procedura internă de examinare a petițiilor de organele Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Încheierea din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de Marcel Smochin la 22 iulie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii (f.d. 95), iar la 04 august 2022, Marcel Smochin a depus recurs împotriva încheierii din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.96-98).

Astfel, instanța de recurs constată că, recurentul Marcel Smochin a depus cererea de recurs cu respectarea prevederilor articolului 242 din Codul administrativ.

Potrivit articolului 243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece argumentele indicate în cererea de recurs au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie de respingere a recursului.

Din actele cauzei rezultă că la 16 iulie 2021 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea lui Marcel Smochin, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorilor Guzun Maria, Malîi Ala și Dutca Ina de la Curtea de Apel Chișinău, solicitând tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor menționați.

Prin decizia motivată nr.712s-1058p/m și 719s-1062p/m din 13 august 2021 a Inspecției judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost

respinsă sesizarea înaintată de către Marcel Smochin, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia nr.712s-1058p/m și 719s-1062p/m din 13 august 2021 a Inspecției Judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, Marcel Smochin a depus contestație împotriva deciziei precitate, la Completul de examinare a contestațiilor.

Prin hotărârea nr. 216/11 din 29 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, a fost respinsă contestația depusă de Marcel Smochin împotriva deciziei nr.712s-1058p/m și 719s-1062p/m din 13 august 2021 a Inspecției judiciare.

Nefiind de acord cu hotărârea emisă la 29 octombrie 2021 pe marginea contestației sale, la 28 decembrie 2021 Marcel Smochin a contestat-o la Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin decizia nr. 8/1 din 21 ianuarie 2022 a Colegiului disciplinar, contestația depusă de Marcel Smochin împotriva hotărârii nr. 216/11 din 29 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar, a fost restituită fără examinare, pe motiv că această hotărâre este definitivă și nu se supune nici unei căi de atac.

Ulterior, la 26 aprilie 2022 Marcel Smochin a depus la Curtea de Apel Chișinău acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, acțiune concretizată la 10 iunie 2022, indicând ca pîrît Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a solicitat: admiterea prezentei Contestații cu trimiterea cauzei (contestația împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 de pe lângă CSM) spre examinare în fond către Plenul Colegiului Disciplinar al CSM potrivit art. 39 din Legea nr. 178/25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. În subsidiar reclamantul a solicitat admiterea prezentei contestații, soluționarea acesteia în fond potrivit art. 40 din Legea nr.178/25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și adoptarea unei noi hotărâri prin care: să fie atrași la răspundere disciplinară judecătorii vizați pentru încălcarea culpabilă asupra acțiunilor judecătorilor; să fie atrași la răspundere disciplinară judecătorii pentru neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de serviciu la soluționarea cererii. La fel, reclamantul a mai solicitat constatarea încălcării dreptului său la un proces echitabil și un recurs efectiv garantat de art. 6, 13 CEDO în cadrul procedurii disciplinare pornite la sesizarea sa în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

În contextul celor relatate Completul judiciar reține că, în speță Marcel Smochin a contestat hotărârea colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 8/1 din 21 ianuarie 2022, în calitate de parte a raportului administrativ existent, or, hotărârea dată a fost adoptată ca urmare a examinării contestației depuse de ultimul împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr.712s1058p/m și 719s-1062p/m din 13 august 2021, emise pe marginea sesizării depuse de Marcel Smochin, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorilor Guzun Maria, Malîi Ala și Dutca Ina de la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Marcel Smochin împotriva Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii privind contestarea deciziei nr. 8/1 din 21 ianuarie 2022.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticile formulate în recurs și materialele cauzei coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, completul pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că încheierea instanței de apel este întemeiată și urmează a fi menținută reieșind din următoarele.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Totodată, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede expres că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Iar, în concordanță cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În contextul celor relatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că în speță Marcel Smochin a contestat hotărârea colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 8/1 din 21 ianuarie 2022, în calitate de parte a raportului administrativ existent, or, hotărârea dată a fost adoptată ca urmare a examinării contestației depuse de ultimul împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr. 712s-1058p/m și 719s-1062p/m din 13 august 2021, emise pe marginea sesizării depuse de Marcel Smochin, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Maria Guzun, Ala Malîi și Ina Dutca.

În asemenea circumstanțe, în condițiile în care însuși Marcel Smochin este subiectul care a depus contestația împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr.712s-1058p/m și 719s-1062p/m din 13 august 2021, emisă de asemenea la plângerea lui Marcel Smochin, este indubitabil faptul că acesta poate invoca un interes legitim pe marginea activității administrative realizate și a actului administrativ emis, fapt ce presupune în mod automat că, reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 din Codul administrativ.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că prima instanță just a reținut art.27 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, potrivit

căruia completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

În accepțiunea art. 28 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. Completele de contestație decid: a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; b) respingerea contestației ca neîntemeiată.

În temeiul art.29 alin.(3) al Legii menționate, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

În speța dedusă judecății prezintă relevanță și prevederile pct. 85, 86.1 ale Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr.505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de examinare a contestațiilor, prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, în conformitate cu art.71 din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art.8 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de îndeplinire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspecția Judiciară cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Astfel, conform art. 27 alin.(2) și 29 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație sunt formate din trei membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile. Iar hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

În consecință, prin Lege organică și anume articolele 27-29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției Judiciare.

Astfel, o persoană interesată căreia Inspecția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând

articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Astfel, instanța de recurs consideră că prima instanță just a reținut că reclamantul Marcel Smochin a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel corect a considerat că acțiunea depusă de Marcel Smochin este inadmisibilă, având în vedere că aceasta a fost formulată cu referire la activitatea jurisdicțională reglementată printr-o Lege organică specială - Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Or, prin hotărârea nr. 216/11 din 29 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii i s-a explicat lui Marcel Smochin că, în cadrul examinării sesizării s-a stabilit că, motivele invocate de autor nu reprezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare în acțiunile judecătorilor vizați, prevăzute de art.4 alin.(1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, iar decizia nr. 712s-1058p/m și 719s-1062p/m din 13 august 2021 a Inspecției judiciare este întemeiată.

În acest context, just prima instanță a menționat că, la depunerea contestației împotriva hotărârii nr. 216/11 din 29 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul Marcel Smochin greșit s-a bazat pe prevederile art.39 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, deoarece, din dispozițiile acestei norme reiese că, pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) al legii indicate, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî: a) constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6; b) constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară; c) încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o

abatere disciplinară; d) încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art.19 alin.(4).

În speță, completul specializat al instanței de apel corect a reiterat că, prin decizia nr. 11/1 din 21 ianuarie 2022 a Colegiului disciplinar, contestația depusă de Marcel Smochin a fost restituită, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art. 36 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art.39 alin.(1) din aceeași lege.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare adoptate în condițiile art.36 alin.(1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, dar nu și a hotărârilor colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

Distinct de aceste constatări completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță temeinic și legal a ajuns la concluzia inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ depusă de Marcel Smochin împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actelor administrative.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță just a punctat că, admisibilitatea/inadmisibilitatea unei acțiuni, nu se limitează doar la temeiurile menționate în special la art.207 alin.(2) din Codul administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri certe și concludente.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate și nu constituie temei de anulare a încheierii recurate, care este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul art.6 din CEDO.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art.243 alin.(1) lit.b) și alin.(2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Marcel Smochin.

Se menține încheierea din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Nicolae Craiu